

Publicerad 2020-01-25 12:09 av Lena Staaf

Växternas akutmottagning

På akuten är det brått
ingen fikapaus vi fått
sällan tid för tröst
sjukaste går först.

Granen gråter kåda
där barkborren fått råda
vi plåstrar om dess skrumpna hud
granen suckar, rosslande ljud.

Blåklockan har slutat ringa
livstecken ses nästan inga
vi måste göra vad vi kan
nu ges dropp med varsam hand.

Björken den har svårt att orka
slokar efter så lång torka
rötter tvinar, erbjuds fukten
fnyser till mot sjukhuslukten.

Ympad gren ska opereras
och på konstgjord väg förmeras
när som dagen blir till kväll
tar vi fram en vass skalpell.

Nyfödd kotte i kuvös
mamma tallen är nervös
ger förtvivlat ögonkast
tunna fjäll hålls knappast fast.

Sjuka gräs från skördeängar
det är slut på sjukhussängar
skickas hem med Alvedon
och rullator sen som lån.

Nätläkarna nya vården
där den nästan friska får den
i nätet har det fastnat frön
plötsligt stod de först i kön.

Mark skövlas av haverist
utarmas, har näringsbrist
fattigdom och drogmissbruk
har gjort hela marken sjuk.

Förebygga, slippa bota
ger en lägre sjukhusnota
mindre gifter, mer kompost
är ett råd för markens kost.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Lena Staaf med Poeter.se id #124851 innehar upphovsrätten